

In deze rubriek komt de nieuwe generatie aan het woord. Hoe kijken zij naar het bedrijf? Wat is nodig om het bedrijf voort te laten bestaan? En hoe denken zij op hun beurt weer aan de volgende generatie?

‘In mei kocht ik 52 drachtige Jersey koeien’

Willem van de Pas (25) werkte in Nieuw-Zeeland en overwoog daar langer te blijven. Maar toen zijn ouders hem vroegen in de maatschap te stappen, keerde hij vastberaden en vol inspiratie terug naar Nederland. “We produceren het gezondste voedsel ter wereld.”

Een jaar lang woonde en werkte Willem van de Pas in Nieuw-Zeeland, op de boerderij van een Nederlands stel. Hij was daar, na zijn opleiding Melkveehouderij aan de Middelbare Agrarische School in Den Bosch en stages in Denemarken en Canada, naartoe gegaan. Hij overwoog er een jaartje aan vast te plakken, maar thuis op de boerderij in Vessem konden ze hem goed gebruiken. “Mijn ouders zijn 55 en 57, ze werken en wonen nu nog op de boerderij, maar ergens de komende vijf of tien jaar zal dat wel veranderen.” Hij keerde in 2016 terug naar Nederland, stapte in de maatschap en kocht onlangs met zijn vriendin een huis in het dorp. Vanuit die basis werkt hij nu zijn plannen uit. Het melkveebedrijf telt 250 melkkoeien en 130 tot 140 stuks jongvee, die voor

een deel in Duitsland staan. Deze koeien wil hij in de toekomst naar Nederland halen. “Het is toch gedoe, koeien over de grens. Ik heb al twee keer meegemaakt dat de grens werd gesloten, een keer vanwege blauwtong en onlangs door corona.” Willem deed in Nieuw-Zeeland veel kennis op over methodes om goedkoper en efficiënter melk te maken. Deze kennis wil hij in Nederland toepassen. Onderdeel van zijn plannen is een ambitieus programma om de veestapel – nu voornamelijk Holstein koeien – geleidelijk te vervangen door Jersey koeien. “In mei dit jaar heb ik 52 drachtige Jersey koeien in Denemarken gekocht. Jersey koeien gaan efficiënt met hun voer om, produceren minder mest en de vet/eiwitgehalten van hun melk zijn hoog. Daarnaast zijn

het koeien met pit. Ze zijn aanhankelijk, ondeugend en ontzettend slim.” Als het goed gaat, koopt hij volgend jaar nog een koppel. Zijn er ook nadelen? “Ze brengen minder op bij de slacht en zijn gevoeliger voor kalfsziekten. Ook zijn ze een stuk kleiner, waardoor ik de stallen moet aanpassen.” Dat komt niet eens slecht uit, want hij is toch al aan het nadenken over een nieuwe melkstal. Kortom, aan ambities geen gebrek bij Willem. Hij heeft zin in de toekomst. “We produceren het gezondste voedsel ter wereld. Mensen moeten hoe dan ook drie keer per dag eten en wij voorzien in deze basisbehoefte. Dat besef dringt steeds meer door en daarmee groeit de waardering voor onze sector.” ♦